

De man efter molen De Jager (maart 2013)

1. *Hoe bent u op het idee gekomen om molenaar te worden?*
2. *Hoe bent u hier in Woudsend terecht gekomen?*

Deze vragen hebben zoveel met elkaar te maken dat ik ze maar in één antwoord behandel.

Iets meer dan 50 jaar geleden - ik ben nu 67 jaar - schreven mijn ouders mij in voor de zeilschool die door Jeugd- en Jongerencentrum Ruimte werd georganiseerd in It Hege Hûs. Ik weet niet meer hoe ik de reis van Den Haag naar Woudsend heb gemaakt; het zal wel met trein en bus zijn geweest. Het jaar daarop vroeg de directeur Ben Davenschot mij deel te nemen aan een proefvaart om na te gaan of ik voldoende vaardig was om in het daaropvolgende jaar "schipper" te zijn. Voorwaar een fraaie titel die nog wel ondersteuning kreeg door mijn deelname aan instructie- en werkweekenden buiten het seizoen. In de loop der tijd raakte ik steeds meer betrokken bij de organisatie en de uitvoering van ook andere zeilkampen (zwerfen en punterkampen in Giethoorn). Tijdens mijn studie voor scheikundig ingenieur aan de TU-Delft kon ik vele weken mede leiding geven aan de

zeilschoolweken. In tegenstelling tot mijn collega-schippers bleek ik geen hekel te hebben aan het geven van "lastige" theorieonderwerpen zoals Vaarreglement, zeilmechanica en knopen en splitsen. Hier moet wel de basis zijn gelegd voor het leraarsberoep dat ik koos na mijn studie. Ondertussen was tijdens een zwerfkamp mijn latere vrouw bij mij aan boord gestapt. Terwijl studenten toentertijd beschikten over vele weken vakantie had zij als verpleegkundige in opleiding maar twee weken vrij. Een flink aantal jaren hebben we onze vakanties besteed in Woudsend. Jammer genoeg is daar om allerlei redenen een eind aan gekomen - tenslotte ben ik ook gestopt met mijn zeilactiviteiten. Een paar jaar later kwam ik nog eens kijken nadat de zeilschool was verhuisd naar Het Molenhuis.

De molen was in 1976 net een jaar gerestaureerd en wederom gaf Ben Davenschot een belangrijke wending aan mijn leven door te vragen of ik belangstelling had om de opleiding tot molenaar te gaan volgen. Onder de hoede van Jan Coppens heb ik me vertrouwd gemaakt met de grote machine. De prachtige plek van de molen maakt dat er vanaf het begin veel aanloop is geweest van bezoekers die ook al vanwege de veiligheid begeleiding vroegen. Ik kwam dus weer terecht in de rol van babbelaar, uitlegger, schoolmeester. Na mijn introductie in de molenwereld stak ik tijdens een vergadering van het Gild Fryske Mounders mijn hand op bij een vraag naar bestuurskandidaten. In diverse functies heb ik die club twee termijnen gediend. Nu vervul ik nog een paar keer per jaar de rol van gecommiteerde bij het examen aan het einde van de molenaarsopleiding.

3. *Wat vindt u het mooiste/leukste aan uw vak?*

De meeste jaren heb ik doorgebracht in het team van de pedagogische academie De Eekhorst in Assen. Omdat het vak van mijn aanstelling (natuurkunde) geïntegreerd werd onderwezen in een cluster met biologie, rekenen en taal, moest ik met mijn collega's ontdekken hoe een tweetraps lesprogramma voor aanstaande basisschoolleraren vorm kan krijgen. De leer- en denkprocessen van studenten verlopen fundamenteel anders

dan bij basisschoolleerlingen. We besteedden elk jaar een flink deel van de zomervakantie om brede onderwerpen uit te werken naar gevarieerde leeractiviteiten voor beide niveaus (speelgoed, beestje mens, fietsen, huizenbouw,...). U kunt zich voorstellen dat uitleggen met verschillende moeilijkheidsgraden goed van pas komt bij gemengd samengestelde groepen molenbezoekers. Ik ben een ouderwetse onderwijzer: in plaats van Powerpoint gebruik ik liever een groot vel papier met kleurpotloden of met een krijtje en de vloer van de molen.

Het leraarsvak is nu al heel lang buiten beeld. In het tweede deel van mijn carrière kwam ik na een omvangrijke afvloeiing door een groot overschot aan basisschoolleraars. Eigenlijk is vertalen van technische teksten ook een vorm van uitleggen. Ik ontdekte dat het veel prettiger werkt met een tekstbewerker dan voor een klas met niet-geïnteresseerde pubers die kwebbelen en propjes gooien.

Uit het voorgaande blijkt dat ik me graag bezig houd met verhalen vertellen over molens met een zo breed mogelijk perspectief: mechanica, weer, historie, houtsoorten, enzovoort. Als mijn publiek weer vertrekt met het gevoel hoeveel meer een molen is dan een (mooi) draaiend ding aan de horizon, dan zijn kramp in de kaken en een droge tong aan het einde van de dag het bewijs dat het een mooie dag was.

4. Hoe ziet een werkdag van u eruit?

Sinds twee jaar behoor ik tot de pensionado's, dus van een regelmatig werkritme is geen sprake meer. Mijn werk bij een vertaalbureau was in een economische dip gesneuveld. Eén dag in de week "werk" ik nog vrijwillig in het Groninger Molenhuis als voortzetting van een regeling waarbij minimaal 20 uur vrijwilligerswerk ontheffing van de sollicitatieplicht opleverde. De zaterdagen op de molen telden daarbij ook mee! Na dat ontslag bleef er lange tijd slechts een uitkering over op net iets meer dan bijstandsniveau. Alles went en nu heb ik geen enkele reden meer tot mopperen: AOW + lijfrenten + pensioentjes en de hypotheek is afgelost. Kortom: een lui leventje.

5. Wat zou nog een wens van u zijn wat betreft de molen?

Het zou mooi zijn als het balkgat aan de zuidelijke Ee weer zijn oorspronkelijke aanzien krijgt zonder de overmaat aan riet en met het vroegere oeverringdijkje. Een tweede houtschuur aan de zuidkant van de molenpôlle zou ook fraai zijn. Daar kan veel zeilschoolmateriaal worden opgeborgen zodat De Jager ook in de zomer in zijn volle glorie zichtbaar blijft.

6. Wat is naast de molen het mooiste plekje in Woudsend?

Aan de steegjes naar de Eewal staat veel moois. Het is geen toeval dat de Bewaarskoallesteech de meeste aantrekkingskracht heeft door de het huis van de eerste molenaarsfamilie met de stichtingssteen uit 1719.

7. Iedere maand schrijft u weer een mooi verhaal op de molen voor de dorpskrant. Wij vragen ons af hoe u altijd weer een artikel weet te schrijven over de zelfde molen?

Iedere zaterdag maak ik foto's van de gebeurtenissen in de molen en de werkplaats. Op of net over de kopijdatum kijk ik dan in de fotoverzameling om te zien wat er de afgelopen maand is gebeurd. Maar zeer zelden sinds september 1998 is een onderwerp meer dan een keer aan de orde geweest: over het jaarlijkse draaiurenoverzicht en over onze vaste gasten, de torenvalken.

8. Heeft u nog andere hobby's?

Anders dan op de molen doe ik vrijwel niks aan beweging: ik word al moe als ik er aan denk - snooker op de televisie is wel het maximum! Ik ben een nieuws-junk: de radio staat de hele dag op Radio1 en op de televisie zie ik bijna alle nieuwsprogramma's. Veel leesvoer is afkomstig uit de molenwereld. Dat is lastig want in een seniorenwoning is niet veel ruimte voor boekenkasten. Ik ben een trouw bezoeker van bijeenkomsten van diverse molenverenigingen. Dat is alleen mogelijk door te spijbelen op een zaterdag in Woudsend. Met mijn retourtjes vanuit Groningen heb ik onderdehand al een afstand van paar keer om de aarde afgelegd. Over de verstookte benzine zal ik het maar niet hebben.